

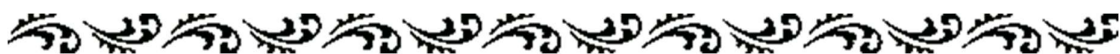
03 Μαΐου 2026

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Κατά Ιωάννην ε' 1-15)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν τῇ εορτῇ τῶν Ἰουδαίων. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοᾶς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἑταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὃς δὴποτε κατείχετο νοσήματι. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἄραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοὶ τι γένηται. Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Μετάφραση (Κατά Ιωάννην ε' 1-15)

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς στα Ἱεροσόλυμα για τὴν εορτῇ. Κοντὰ στην προβατικὴ πύλη, στα Ἱεροσόλυμα, ὑπάρχει μια δεξαμενὴ με πέντε στοᾶς, που εβραϊκὰ ονομάζεται Βηθεσδά. Σ' αυτές τις στοᾶς κείτονταν πολλοὶ ἀρρωστοὶ, τυφλοὶ, κουτσοί, παράλυτοὶ, που περίμεναν να αναταραχθεῖ το νερό· γιατί, ἀπὸ καιρὸ σε καιρὸ, ἓνας ἄγγελος Κυρίου κατέβαινε στη δεξαμενὴ κι ανατάραζε τα νερά· ὅποιος, λοιπὸν, ἐμπαινε πρῶτος μετὰ τὴν αναταραχὴ το νεροῦ, αὐτὸς γινόταν καλά, ὅποια κι αν ἦταν ἡ ἀρρώστια που τον ταλαιπωροῦσε. Εκεί ἦταν κι ἓνας ἄνθρωπος, ἀρρωστος τριάντα ὀκτὼ ὀλόκληρα χρόνια. Ὅταν τον εἶδε ὁ Ἰησοῦς κατάκοιτο, τον ρώτησε: «Θέλεις να γίνεις καλά;» Ἦξερε πως ἦταν ἔτσι για πολὺν καιρὸ. «Κύριε», του ἀποκρίθηκε ὁ ἀρρωστος, «δεν ἔχω κανέναν να με βάλει στη δεξαμενὴ μὲ ἀναταραχτοῦν τα νερά· ἔτσι, ἐνῶ ἐγὼ προσπαθῶ να πλησιάσω μόνος μου, πάντοτε κάποιος ἄλλος κατεβαίνει στο νερό πρὶν ἀπὸ μένα». Ὁ Ἰησοῦς του λέει: «Σήκω πάνω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα». Κι ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ἐγίνε καλά, σήκωσε το κρεβάτι του και περπατοῦσε. Ἡ μέρα που ἐγίνε αὐτὸ ἦταν Σάββατο. Ἐλεγον, λοιπὸν, οἱ Ἰουδαῖοι ἀρχόντες στο θεραπευμένο: «Εἶναι Σάββατο, και δεν ἐπιτρέπεται να σηκώνεις το κρεβάτι σου». Αὐτὸς ὅμως τους ἀπάντησε: «Εκεῖνος που μ' ἔκανε καλά, ἐκεῖνος μου εἶπε πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα». Τον ρώτησαν: «Ποιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος που σου εἶπε πάρε το και περπάτα;» Ὁ θεραπευμένος ὅμως δεν ἤξερε να πει ποιος ἦταν, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς εἶχε φύγει ἀπαρατήρητος ἐξαιτίας τοῦ πλῆθους που ἦταν μαζεμένο ἐκεῖ. Ἀργότερα ὁ Ἰησοῦς τον βρῆκε στο ναὸ και του εἶπε: «Βλέπεις, ἔχεις γίνει καλά· ἀπὸ ἴδω και πέρα μην ἀμαρτάνεις, για να μην πάθεις τίποτα χειρότερο». Ὁ ἄνθρωπος ἐφυγε ἀμέσως κι ἀνάγγειλε στους Ἰουδαίους ἀρχόντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν αὐτὸς που τον γιάτρεψε.

Αποστολικὸ Ανάγνωσμα (Πράξεις τῶν Αποστόλων θ' 32-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κράβαττῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόπη δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἡ

διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῶν. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεὸς τὰ γόνατα προσήυξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν, φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μετάφραση

(Πράξεις των Αποστόλων θ' 32-42)

Περνώντας ο Πέτρος απ' όλες αυτές τις εκκλησίες, κατέβηκε και στους χριστιανούς που κατοικούσαν στην Λύδδα. Εκεί βρήκε κάποιον άνθρωπο που λεγόταν Αινέας. Αυτός ήταν οκτώ χρόνια κατάκοιτος, επειδή ήταν παράλυτος. Ο Πέτρος του είπε: «Αινέα, σε γιατρεύει ο Ιησούς Χριστός. Σήκω και στρώσε το κρεβάτι σου». Και αυτός αμέσως σηκώθηκε. Όλοι όσοι κατοικούσαν στην Λύδδα και στον Σάρωνα τον είδαν και δέχτηκαν τον Ιησού για Κύριό τους. Στην Ιόππη ήταν μια μαθήτριά που την έλεγαν Ταβιθά – στα ελληνικά σημαίνει «Δορκάδα». Αυτή είχε κάνει πολλές αγαθοεργίες και ελεημοσύνες. Εκείνες τις μέρες συνέβη να αρρωστήσει και να πεθάνει. Την έλουσαν, λοιπόν, και την έβαλαν στο ανώγειο. Η Λύδδα ήταν κοντά στην Ιόππη και όταν οι μαθητές άκουσαν ότι ο Πέτρος ήταν εκεί, του έστειλαν δύο άνδρες και τον παρακαλούσαν να πάει σ' αυτούς όσο γίνεται πιο γρήγορα. Αυτός ξεκίνησε και πήγε μαζί τους. Μόλις έφτασε, τον ανέβασαν στο ανώγειο. Αμέσως τον περικύκλωσαν όλες οι χήρες κλαίγοντας και δείχνοντάς του τα ρούχα που είχε φτιάξει γι' αυτούς η Δορκάδα όσο ζούσε. Ο Πέτρος τότε τους έβγαλε όλους έξω, γονάτισε και προσευχήθηκε. Κατόπιν γύρισε στη νεκρή και της είπε: «Ταβιθά, σήκω πάνω». Αυτή άνοιξε τα μάτια της, κι όταν είδε τον Πέτρο ανασηκώθηκε. Ο Πέτρος της έδωσε το χέρι του και τη σήκωσε. Ύστερα φώναξε τους πιστούς και τις χήρες και τους την παρουσίασε ζωντανή. Αυτό έγινε γνωστό σ' όλη την Ιόππη, και πολλοί πίστεψαν στον Κύριο.

